

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Benny Moerenhout

tegen

Gazet van Antwerpen

Met een brief van 12 april 2016 dient de heer Benny Moerenhout een klacht in tegen Gazet van Antwerpen. Aanleiding is een artikel van 6 april 2016 onder de titel *Klanten blijven achter met onafgewerkte tattoos. Oplichter lijkt van aardbol verdwenen, slachtoffers met handen in het haar*. Toon Van den Meijdenberg, redactiemanager bij Mediahuis, antwoordt met een brief van 27 juni 2016, waarop Benny Moerenhout niet meer schriftelijk repliceert. Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 15 december 2016. Benny Moerenhout woonde de hoorzitting bij. Ook Toon Van den Meijdenberg was aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een tatoeagezaak waarvan de uitbater spoorloos is voor zijn klanten. Twee klanten, een vrouw en haar moeder, getuigen. Ze zeggen dat ze de man niet kunnen vinden, noch in zijn zaak, noch via telefoon of Facebook. De twee klagen over half afgewerkte en slecht uitgevoerde tatoeages, waarvan er foto's bij het artikel staan. Ze zeggen dat ze via sociale media andere slachtoffers proberen te zoeken om samen een klacht in te dienen. Volgens het artikel was er bij de tatoeagezaak niemand bereikbaar voor commentaar. De ondertitel van het artikel heeft het over een oplichter.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager neemt aanstoot aan de ondertitel van het artikel, waarin hij een oplichter genoemd wordt. Oplichting is een misdrijf. Alleen een rechter kan beslissen of iemand een oplichter is, en daar is geen sprake van. De ondertitel is spectaculair en verzonnen.

Journalisten horen de vijf W-vragen te stellen: wie, wat, waar, wanneer en waarom. De eerste vier vragen komen aan bod, maar de waarom-vraag heeft de krant nooit gesteld. Als ze dat wel had gedaan, had ze de ware reden van de afwezigheid gekend. Klager zegt dat hij zijn tatoeagezaak tijdelijk sloot en vertrok omdat hij crashte na een moeilijk periode in zijn leven, niet om mensen op te lichten. Na twee faillissementen waarvan één met een onbetrouwbare zakenpartner begon hij, ondanks burn-out, depressie en financiële malaise, telkens opnieuw. Maar door het harde werk, financiële druk en gezondheidsproblemen werd de situatie opnieuw te zwaar en deed hij zijn tatoeagezaak tijdelijk dicht.

Door het artikel bleef het niet bij een tijdelijke sluiting, maar heeft hij zijn zaak definitief moeten stopzetten, zegt klager. Hij heeft wel zijn klanten gecontacteerd en vergoed of hun tatoeages afgewerkt. Eén van de twee klanten die aan het woord komt, zei hem achteraf dat het artikel fel overdreven was.

Klager vindt het ongehoord dat in het artikel opgeroepen wordt om een gezamenlijke klacht tegen hem in te dienen en zegt dat de onderschrijft bij de foto's fout zijn. Dat een tatoeage op een hand verdwijnt, is niet abnormaal. En de dame op de foto met een half afgewerkte tatoeage kwam, zonder correct te verwittigen, niet opdagen voor een tweede sessie om de tatoeage verder te laten afwerken. Dat staat er nergens bij.

Ook de uitspraak van een advocaat dat de tatoeagezaak eigenlijk niet bestaat, klopt niet. De zaak is op naam van klager wel degelijk geregistreerd bij de FOD Financiën.

Klager zegt ten slotte dat de krant hem nooit om een reactie heeft gevraagd.

Gazet van Antwerpen zegt dat het artikel en de hoofdtitel correct zijn, en ook de ondertitel met het woord 'oplichter' is te verantwoorden.

Foute of half afgewerkte tatoeages werden niet hersteld of afgewerkt en een waardebon van 150 euro kon niet worden geïnd omdat de tatoeëerder onvindbaar was. Klager kwam zijn verplichtingen niet na, en in die omstandigheden kan men niet zo maar van de aardbol verdwijnen. Het artikel en de onderschrijft bij de foto's geven dat correct weer.

Ook de passage over het officiële bestaan van de tatoeagezaak is terecht. De naam van de zaak is niet opgegeven in de kruispuntbank. Daarin zit alleen de naam van klager, maar om dat te vinden moet men al weten dat hij achter de zaak zit. Overigens wordt de naam van klager niet genoemd in het artikel, alleen de naam van de zaak wordt vermeld.

De journalist heeft klager wel degelijk proberen te contacteren voor een reactie, maar hij was niet thuis, de voicemail van zijn GSM was vol en zijn facebookaccount was offline gehaald. Bovendien was ook het spandoek van de gevel weggehaald, wat erop wijst dat klager wel degelijk onvindbaar wou zijn.

De krant wijst erop dat klager zijn klanten pas na publicatie van het artikel heeft gecontacteerd om hen te vergoeden of hun tatoeages af te werken. Hij heeft drie faillissementen achter de rug waarvan twee niet-verschoonbaar, en weet dat de schuldeisers daarvan de dupe zijn. Wat klager doet is strafrechtelijk vervolgbaar. Hij had zijn klanten eenvoudig kunnen verwittigen dat hij tijdelijk afwezig zou zijn, maar heeft dat niet gedaan. Klager verkoopt diensten die hij niet levert en het woord 'oplichter' vat dat samen.

De krant spreekt ten slotte tegen dat ze een oproep deed om een gezamenlijke klacht in te dienen tegen de tatoeëerder. De klanten deden dat, en dat vermeldt de krant.

BESLISSING

Het artikel laat twee getuigen aan het woord die zich gedupeerd voelen door de plotse afwezigheid van klager, hun klachten opsommen en via Facebook andere klanten zoeken om gezamenlijk een klacht in te dienen. Het artikel en de foto's geven dat correct weer. De journalist heeft klager ook gecontacteerd met het oog op een reactie, maar kon hem niet bereiken, zoals hij schrijft in het artikel. De Raad is dan ook van oordeel dat de inhoud van het artikel geen beroepsethische fouten bevat.

De ondertitel, die gemaakt is door de eindredactie, omschrijft klager, die via de naam van zijn tatoeagezaak identificeerbaar is, als een 'oplichter'. Oplichting is een strafrechtelijk omschreven misdrijf en als dusdanig vervolgbaar'. Klager is evenwel niet veroordeeld wegens

oplichting. Het gebruik van de term ‘oplichter’ is dan ook overdreven en in strijd met artikel 25 van de code dat zegt: *‘De journalist uit geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen’*.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat de ondertitel betreft.

Brussel, 12 januari 2017